

[Brøndsted]

Man har været tilbøjelig til at skyde på dem, der sad højest i toppen af dette vældige væsen, som P&T er. P&T er en meget stor arbejdsplads, og der er mange tusinde beskæftigede. Flere organisatoriske afdelinger og mangfoldige arbejdsgrupper skal fungere som en helhed inden for væsenet. Det klares ikke af en enkelt topledelse. Ledelsesfunktionerne i mange led og på forskelligt niveau skal være i god harmoni, og der skal være en meget sikker kommunikation. Det er nok det, der tit sker, ikke mindst i statslige storvæsen, at kommunikationen på en eller anden måde svigter.

Der er altså ingen, der nægter, at det er store krav, men det er jo dem, folk sættes til at løse. Det er nok alligevel her, noget er gået galt i forbindelse med overgangen fra gammel til ny teknik. Det ligger nok både i de organisatoriske krav gennem tiderne og i tilpasningen til de nye arbejdsforhold. Det er naturligt, at der er en hel masse, der skal ryddes bort, når man går fra sorteringscentral til storterminal.

I forbindelse med den omlægning har der også været – jeg tror, vi skal erkende det – negative elementer, der har ønsket at undergrave vort bestående samfundssystem. Undergravende elementer har sat ind. Det er sket andre steder, og det er sket her i terminalen.

De arbejder for, at befolkningen skal få mistillid til det, der er et stort offentligt væsen.

Jeg vil tillade mig at citere nogle bemærkninger, som amtsborgmester Erling Tiedemann, Vejle, kommer med i et interview til bladet Liberal, nr. 6/7 1980, side 51. Han siger:

»Jeg tror slet ikke, at de skal kommes til livs med magt eller med autoritære reaktioner. Tværtimod vil de tage imod sådanne reaktioner med kyshånd, fordi de fremmer målet.

Intet kan for en »kineser« være lykkeligere end at få myndighederne til at gå til voldelige aktioner.

Kampen står ikke om den ene eller den anden plads, gadehjørne eller arbejdsplads, men om sindene.

Derfor er det væsentligt, at både politikere og organisationsfolk er loyale over for samfundet og medvirker til, at befolkningen kommer til bevidsthed om, hvordan »kine-

serne« manipulerer med den. For er der noget, manipulation ikke kan tåle, så er det bevidsthed om dens eksistens.

Det er meget vigtigt, at vi tager til orde og er med til at beskrive det, der sker.

Ligesom man kan mærke på sig selv, når man er ved at blive forkølet, må folk have kendskab til de indledende symptomer på, at der manipuleres med dem.

Vi skal gøre os klart, at »kineserne« – som jo personlig kan være udmærkede mennesker – arbejder ud fra andre idealer og gør det både bevidst og flittigt.

»Kineserne« høster alt for billige sejre, fordi det system eller den gruppe, de søger at angribe, ikke har gjort sig klart, hvad der foregår, og derfor griber til gammeldags og forældede midler som svar.

Vi andre arbejder ikke nær så bevidst med tingene, og det tror jeg vi bliver nødt til at gøre.

Vi har endnu til gode at finde ud af, hvordan det skal gøres, men det første skridt på vejen til at kunne gøre noget effektivt er at nå til en realistisk bevidsthed om, hvordan tingene foregår.

Denne bevidsthed har vi i al for ringe grad, og det gælder både overordnede embedsmænd og politikere. Jeg tror ikke, vi skal slå os baglæns ud af problemet med sværdet i hånden, men snarere sørge for at få kastet lys over tingene.

Det er faktisk halvdelen af problemets løsning.«

Jeg tror faktisk, at det er noget af det, der er altafgørende i forbindelse med problemerne i Københavns postterminal. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man her ser, at det er de arbejdsledere, der sidder disse grupper nærmest, der trænger til at få ledelsens støtte, få støtte fra alle led. Det er her, kommunikationen skal komme fra om, hvad det egentlig er, der foregår. Denne kommunikation kan både være besværlig, farlig og meget belastende for den arbejdsleder, der sidder med en viden, men som alligevel skal kunne være på sin arbejdsplads.

Fra politisk hold må vi åbent erkende disse problemer. De findes flere steder. Vi kommer dem kun til livs ved erkendelsen. Alle andre løsninger i toppen, med hensyn til opbygningen, vil intet hjælpe, hvis vi ikke får denne erkendelse virkelig klart frem.